

עמ"ת (חיפה) 39065-06-24 - לידאל שינדלר נ' מדינת ישראל

עמ"ת (חיפה) 39065-06-24 - לידאל שינדלר נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עמ"ת (חיפה) 39065-06-24

לידאל שינדלר (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

[24.06.2024]

כבוד השופט זיו אריאלי

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה [מ"ת 14545-03-24; כב' השופט א' חלבי] מיום, במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.
2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים, גניבה, היזק לרכוש במזיד וכן התנהגות פרועה במקום ציבורי.
3. על פי המתואר באישום הראשון, ביום 28.1.24 הוחתם העורר על כתב ערובה המורה על הרחקתו מבית החולים רמב"ם, למשך 15 יום. בתאריך 26.2.24 הגיע העורר לבית החולים, בסביבות השעה 05:30. מאבטחים בבית החולים מנעו את כניסתו, והוא עזב את המקום. בחלוף כשעה שב העורר לכניסה הראשית לבית החולים, קילל את המאבטחים והשליך אבנים לעבר עמדת המאבטחים. בסביבות השעה 10:00 שב העורר פעם נוספת לבית החולים, ונכנס לבית החולים דרך כניסת רכבי האמבולנס.
4. על פי המתואר באישום השני, בתאריך 20.2.24 הגיע העורר לתחנת המשטרה בחיפה, סמוך לשעה 03:00, על מנת להגיש תלונה. לאחר שיצא העורר מהתחנה, ניסה להיכנס פעם נוספת, על אף שהדלת הייתה נעולה. העורר דפק בחוזקה על הדעלת. בשלב זה פנה אליו מאבטח בתחנת המשטרה וביקש ממנו לחדול ממעשיו. העורר איים על המבטח.
5. על פי המתואר באישום השלישי, אמו של העורר עבדה כפקחית תנועה בחברת נתיבי ישראל וכמבטחת בחברת אבטחה בחיפה. בתאריך 18.2.24 נכנס העורר לביתה של אמו, גנב שני מכשירי קשר ושני פנסים. בנוסף, בתאריך 2.2.24 הגיע העורר למקום עבודתה של המתלוננת בחיפה. העורר ניסה לתקן מערכת לגילוי אשר, ולא צלח. אז עקר את מכשיר גילוי האש ממקומו, השליכו ארצה וגרם לשבירתו, ולנזק המוערך בכ- 3,000 ₪.
6. על פי המתואר באישום הרביעי, במספר הזדמנויות במהלך חודש פברואר 2024, הגיע העורר לבית מלון בחיפה בו שהה אותה עת שוטר, אשר יחד עם בני משפחתו פונה מאחד מיישובי הצפון. העורר צעק את שמו של השוטר, דרש לקרוא לו, ובאחת הפעמים, כשהגיע השוטר - איים עליו העורר כי הוא "יזין אותו".

7. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשת המעצר, בה נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר. נטען כי העבירות אינן מקימות עילת מעצר סטטוטורי, אך מדובר במי שמהווה מחולל פשיעה הגורם לסבל וטרדה לקורבנותיו. לחובתו הרשעות קודמות, לרבות בעבירות מרמה, סחיטה באיומים, עבירות אלימות ועוד.
8. בדיון שהתקיים ביום 14.3.24 טען ב"כ העורר ככלל קיימות ראיות לכאורה לביסוס אשמתו של העורר, אם כי בחלק מהאישומים קיימת חולשה ראייתית. נטען כי האישומים, בפני עצמם, אינם מקימים עילת מעצר, כי לחובתו של העורר אין מאסר מותנה, וכי המעשים המיוחסים לעורר מצויים ברף חומרה נמוך. כעולה מהפרוטוקול, במהלך הדיון התפרץ העורר שוב ושוב כלפי בא כוחו, כינה אותו ואת בית המשפט שקרן ונוכל. בית המשפט הורה על הפניית עורר לבדיקה פסיכיאטרית בתנאי אשפוז.
9. על פי חוות דעת מיום 26.3.24 נמצא העורר כשיר לעמוד לדין (מהותית ודיונית). על פי חוות הדעת, בבדיקתו של העורר בלט חוסר שיתוף פעולה. העורר התנהג בצורה פרובוקטיבית, ונמצא תסמינים מאניפורמיים. בעברו שימוש לרעה באלכוהול, בשילוב עם תרופת מרשם.
10. בדיון שהתקיים ביום 27.3.24 ביקש ב"כ העורר להשתחרר מייצוג, נוכח חוסר שיתוף פעולה מצדו של העורר. בית המשפט דחה את ההכרעה הבקשה עד לתום הדיון, על מנת שיתאפשר לעורר לקבל סיוע בניהול הדיון.
11. המשיב עתר להורות על שחרורו לקהילה טיפולית רוח במדבר, או להשתחרר לאילת, שם יוכל לעבוד כמציל בבריכה במלון. בהחלטתו מאותו יום נקבע כי בהינתן העבירות שיוחסו לעורר, בצירוף עברו הפלילי והתנהלותו, הרי שניתן ככלל לשקול שחרור, אלא שהדבר אמור להיעשות תוך איתור חלופה הולמת. בהיעדר חלופה כאמור - הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, וכן על שחרור הסנגוריה הציבורית מהמשך ייצוגו בהליך המעצר.
12. מכאן הערר, במסגרתו טוען העורר כי בית המשפט כפה עליו ייצוג, בניגוד לרצונו, כי המבקש נשלח לבדיקה פסיכיאטרית בניגוד לרצונו וכי לא היה מקום להסכים לקיומן של ראיות לכאורה.
13. בדיון בפני היום חזר העורר (המייצג כאמור את עצמו בהליך זה) על טענותיו. נטען כי העבירות אינן מצויות ברף חומרה גבוהה, וכי "עקרונית" הייתה לו, בעת הדיון בבית המשפט קמא, חלופה באילת.
14. ב"כ המשיבה טענה כי ההחלטה ניתנה על ידי בית המשפט קמא ביום 27.3.24, ואילו הערר הוגש במהלך חודש מאי. משכך, דין הערר להידחות, וככל שמבקש העורר להציג חלופה - פתוחה בפניו הדרך לפנות בבקשה לעיון חוזר. לגופו של עניין נטען כי העורר מנהל את הגנתו במסגרת התיק העיקרי, ודין טענותיו להיבחן במסגרת ההליך העיקרי ולא בהליך המעצר.

15. בתום שמיעת טיעוני הצדדים, קיבלתי לעיוני את תיק החקירה. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, נחה דעתי כי דין הערר להידחות.
16. בצדק ציינה המשיבה כי הערר הוגש בניגוד להוראת סעיף 53(ג) לחוק המעצרים, הקובע כי ערר יוגש תוך 30 יום מיום שניתנה החלטת בית המשפט. לא התבקשה הארכת מועד להגשת הערר. על פניו, מדובר בפגם דיוני אשר ניתן לתיקון בדיעבד, ביחוד מקום בו מדובר בעורר שאינו מצוי בהוראות סדר הדין הפלילי. מכל מקום, אני סבור כי דין הערר להידחות לגופו, ללא קשר לטענתה המוצדקת של המשיבה בדבר איחור בהגשתו.
17. על אף טענות העורר בדבר "כפיית ייצוג", עולה מפרוטוקול הדיון שהתקיים בפני בית המשפט קמא, כי העורר "נטל על עצמו" את ייצוגו, הציע חלופות מעצר, טען את טענותיו, ומכאן שלא נפגמה זכותו של העורר לייצג את עצמו במהלך הדיון אשר בעקבותיו התקבלה ההחלטה מושא ערר זה.
18. בנוסף, יש לדחות גם את טענותיו של המבקש בדבר כפיית בדיקה פסיכיאטרית בניגוד לרצונו. אף בעניין זה לא נגרם כל עיוות דין לעורר, שכן על פי חוות הדעת, נמצא העורר כשיר לעמוד לדין (מהותית ודיונית).
19. אשר לטענות העורר כנגד הראיות לכאורה, הרי שכלל נרשמה הסכמת העורר, מפי בא כוחו, לקיומן של ראיות לכאורה, וזאת כבר בדיון מיום 14.3.24. כידוע, אין בחילופי ייצוג כדי להתיר חזרה מהסכמה כאמור, אלא במקרים חריגים ונדירים, אשר נראה כי עניינו של העורר לא נמנה עליהם. מעל ומעבר לנדרש אציין כי עיינתי בתיקי החקירה, ואכן נראה כי בידי המשיבה ראיות לכאורה לביסוס המיוחס לעורר בכתב האישום. ממילא, טענות העורר בדבר מחדלי חקירה - מקומם להתברר במסגרת התיק העיקרי. אף טענת העורר כי אמו חזרה בה מהודעתה, וטענה בעדותה בבית המשפט כי מקור הגניבה המיוחסת לעורר ב"חוסר הבנה", כטענת העורר - אינה מאיינת בהכרח את גרסתה המפלילה, וראוי כי הדברים ייבחנו במסגרת התיק העיקרי.
20. אציין כי המבקש לא הציע כל חלופת מעצר הכוללת פיקוח אנושי על המבקש, מכל סוג שהוא. לטעמי, לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, לפיה השילוב בין המעשים, תדירותם, עברו הפלילי של המבקש, כל אלו מקימים עילת מעצר אשר עוצמתה אינה שוללת שקילת שחרור לחלופה הכוללת רכיב של פיקוח אנושי.
21. נראה כי בדיון הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. זאת, בהינתן ראיות לכאורה, עילת מעצר, והיעדר חלופת מעצר מניחה את הדעת, אשר בכוחה להפחית את המסוכנות הנשקפת מהעורר למידה סבירה ומתקבלת על הדעת. ברי כי אין בכך כדי לחסום את העורר מלהציע חלופת מעצר הכוללת פיקוח אנושי, וככל שיאתר חלופה כאמור, פתוחה בפניו הדרך לפנות לבית המשפט קמא בבקשה לעיון חוזר.
- הערר נדחה.
- המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, י"ח סיוון תשפ"ד, 24 יוני 2024, בהעדר הצדדים.